

[Elmquist.]

Udviklingen tilbage sikkert vilde paaføre Livsforsikringsinstitutionen, hvis store Udvikling har været af den allerstørste Betydning — det tror jeg alle vil indrømme — baade socialt og nationaløkonomisk set.

Ved den af den højtærede Justitsminister foreslaaede Ændring er den nævnte Brod efter min Mening i det væsentligste taget af den paagældende Paragraf. Jeg kunde næsten fristes til at sige, at efter at dette Spørgsmaal nu en Gang er rejst i Diskussionen, er Ændringen næsten at foretrække, fremfor at man, saaledes som jeg oprindeligt havde ønsket det, helt skulde have fjernet 2det Stykke af denne Paragraf. Havde man nemlig nu, efter at 2det Stykke en Gang var indsat, fjernet Bestemmelsen om Tvangsarvingernes Ret til at gøre Indsigelse, vilde dette have medført, at man faktisk var blevet staaende ved den nugældende Praksis. Men efter at den videnskabelige Jura en Gang har rejst Tvivl om denne Praksis' Retmæssighed, og efter at dette Tvivlsspørgsmaal yderligere er blevet understreget ved den foreslaaede Bestemmelse i Lovforslaget, saaledes som det var fremsat i Landstinget, er jeg bange for, at Spørgsmaalet, hvis man havde ladet det staa aabent, før eller senere vilde være blevet indbragt for Domstolene, hvorved der altsaa var Risiko for, at det ved Domstolene var blevet slaaet fast, hvad man ved den Affattelse, Lovforslaget havde ved Fremsættelsen i Landstinget, altsaa havde ønsket at slaa fast, nemlig at Dispositionsret over genkaldelige Livsforsikringer kun have over en Trediedel af den samlede Formue. Nu ved Justitsministerens Ændringsforslag slaas det derimod fast, at man, selv om Livsforsikringerne er genkaldelige, kan disponere frit over Forsikringssummen indenfor Tvangsarvingernes Kreds, altsaa kan bestemme frit over Forsikringens Fordeling mellem Børn, Børnebørn, Ægtefæller og andre Tvangsarvinger, uden at nogen kan gøre Indsigelse derimod. At dette nu bliver lovfæstet, saaledes at al Uklarhed falder bort, betragter jeg som et stort Plus, og jeg takker, som sagt, den højtærede Justitsminister for hans Lydhørhed og Imødekommenhed overfor vore Ønsker paa dette Omraade.

At der saa samtidig sker dette, at den meget omtalte Elskerinde, som visse Teoretikere har været saa færferdeligt bange for, fremtidig ikke skal kunne faa mere end en Trediedel af Elskerens Formue, ja, det skal jeg ikke græde salte Taarer over, saa meget

mindre som jeg ikke tror, at denne Elskerinde, som man altsaa skulde tænke sig der tegnedes en Livsforsikring for, som vedkommende skulde betale ind paa i 20—30—40 Aar, er særlig almindelig. Jeg skal altsaa ikke græde salte Taarer derover, idet jeg tror, at denne Elskerinde, der bliver begunstiget ved Forsikringspolicer, overhovedet neppe eksisterer udenfor Fantasien Verden. Jeg har eftersøgt hende hos Livsforsikringsselskaberne, men jeg maa sige uden noget Resultat, og jeg har selv en 12-aarig Livsforsikringspraksis bag mig og har heller ikke derfra Erfaring for, at saadanne Forsikringer tegnes til Fordel for disse Damer.

Jeg skal under Hensyn til de to meget betydelige Forbedringer, der er sket, ikke mindst ved Ændringsforslaget til § 104, som jeg her har omtalt, anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for de af Ministeren foreslaaede og af Udvalget tiltraadte Ændringer.

Grathwohl: Som det blev omtalt af Udvalgets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, var der fra flere Sider Ønsker om Ændringer i det Lovforslag, der var enstemmigt vedtaget af det høje Landsting. I det konservative Parti gik Ønskerne nærmest ud paa Ændringer i §§ 20, 37 og 104, de 3 Paragraffer, som vist er Brændpunkterne i de Indsigelser, der kunde gøres mod Lovforslaget. Under Forhandlingerne i Udvalget er der vist saastor Imødekommenhed, navnlig for saa vidt angaar § 20 og § 104, med Hensyn til hvilke de foreslaaede Ændringer spiller en afgørende Rolle, hvorefter mit Parti har kunnet resignere, idet vi under Hensyn til de Omstændigheder, der knytter sig til Lovforslaget, som jo allerede er vedtaget af det høje Landsting, erkender Nødvendigheden eller Ønskeligheden af, at dette Lovforslag bliver vedtaget i denne Samling. Jeg anbefaler de stillede Ændringsforslag.

Andreasen (Forsinge): Under første Behandling af dette Lovforslag fremsatte jeg et Ønske om at faa ændret § 20 i Retning af, at ved Forsikringsbegivenheder, der kunde betegnes som uagtsomme, men ikke henregnes under grov Uagtsomhed, fik Selskaberne Ret til at foretage visse procentvise Afdrag. Det er nu sket ved det Ændringsforslag herom, den højtærede Justitsminister har fremsat. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag.